

200 participants en la tradicional empaitada d'ànecs de Roses

La 94a edició de la festa popular va estrenar amb èxit una novetat pensada per integrar els més petits en la tradició

R.A./DDG

Com ja és tradicional des de fa 94 anys, es va celebrar ahir al migdia a la Platja de La Punta de Roses, la popular empaitada d'ànecs, la festa més antiga del municipi juntament amb el carnaval.

Organitzat per l'Associació d'Amics de les Festes i Tradicions de Roses, la curiosa tradició és coneguda arreu i no només hi participen rosincs sinó que també hi ha molts estrangers, sobretot francesos, que cada any viatgen fins a la localitat expressament per formar-ne part.

Enguany a més, es va voler integrar els més petits a la festa amb una particular i original empaitada d'ànecs ajustada a l'edat dels seus menuts participants. Des de dos motos aquàtiques es van llançar un centenar d'aneguets de colors de goma que els infants havien d'atrapar i que es podien quedar com a record. Una cinquantena de nens i nenes es van llançar a l'aigua, alguns acompanyats dels pares, per fer-se amb un dels codiciats ànecs de plàstic. I l'alegria era major quan descobrien que alguns portaven premi. Encara que també hi va haver algun plor per part dels més menuts de tots que aclaparats per l'entusiasme dels més grans es van quedar sense trofeu.

Acabada l'activitat pels nens, va començar l'empaitada pels adults, la de tota la vida. Unes 200 persones es van reunir a la línia de boies esperant que els ocupants de la barca pesquera llancessin a l'aigua salada els animals per poder-los caçar. I quan el primer ànec va tocar l'aigua es va desencadenar al mar un moviment frenètic de braços i cames dels participants per fer-se amb un exemplar de l'animal.

El futur de l'ànec

Segons la tradició si atrapes un ànec te'l pots quedar. Tot i així fa anys des de l'organització s'intenta que la gent retorni els animals perquè en les circumstàncies i en els habitatges actuals es difícil mantenir un animal així. "Antigament la gent se'l quedava i tenia sentit perquè es tenia una casa amb pati, però avui en dia la gent té un apartament de 80 metres quadrats, i no saps pas on posar l'ànec" remarcava el portaveu de l'Associació Joan Prats, que explicava que els animals que es retornen van de nou a la granja per a ser sacrificats.

Enguany, de la cinquantena d'animals caçats, uns 15 participants van decidir quedar-se'l, com en Josep. "Me'l quedo per poder donar-lo a algun familiar que se'n faci càrrec i sinó a una granja que el cuidi. El que no vull es matar-lo" afirmava el jove participant de 19 anys. La majoria però va decidir retornar-los perquè se'n fes càrrec l'Associació com en Jordi i el seu fill. "Nosaltres el tornem perquè tampoc en fariem res del pobre animal", explicaven pare i fill, mostrant el regal que els feien a canvi, en aquesta edició, un val per un pollastre a l'ast. Unes 2.000 persones des de la sorra van animar els nedadors i es van fotografiar amb els pocs afortunats que van aconseguir caçar un dels ànecs.

Durant la festa però no tot eren celebracions. Una representant del PACMA (Partit Animalista Contra el Maltracte Animal, mostrava el seu rebuig a l'empaitada amb un cartell en el que hi deia "els animals no són entreteniment".

"Són un petit ser i no s'han d'utilitzar per entretenir. A més són d'aigua dolça i la salada els perjudica" explicava la Debora, de Manlleu.

I és que, sigui a favor o en contra, l'empaitada d'ànecs de Roses aixeca passions cada any.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2012/08/13/200-participants-tradicional-empaitada-danecs-roses/576785.html?utm_source=rss